

Վ Ա Ն Ք Է՝ Զ Ա Յ Ի Կ Ի Ն

Հոգեհոն է վանք Զասկի այս օրերուն,
Հաւասարժարժ՝ կը քրքրայ հոն ամէն բան
Վաղընչական կամարներուն սակ, ուր անհուն
Երանութեամբ լեցուած սիրտէր ի ծունկ կուգան

Զահաւորեալ հին հաւաստիւն իմ պապերուս,
Ուր սրբաւոր այս երկինքի կապոյտին սակ
Խոնարհեցան, բայց կանգնեցան ալ ուս ընդ ուս,
Յաւերժական, անեղջ լոյսին իբրեւ պահակ:

Սրբահոն է վանք Զասկի այս օրերուն,
Ուր հաւաստի կ'եռայ կարսան միտոնաւոր,
Մինչ յարութեան յուսապասար երգն օրօրուն

Անմահութեան կը նուրբ յոյս ու ժպիտ
Ուխտաւորեալ հոգիներուն հաւասազէն,
Ուր երկնասէնչ արբեցութեամբ՝ հոն կ'երազէն ...:

(Զամ-Քաղ, 20 Ապրիլ 1908)

Վ Ա Ն Ք Է՝ Զ Ա Յ Ի Կ Ի Ն Վ Ե Ի Զ

Ներանձնական խոկումներու հաւասարեւ
Քարանձա՛ւ է վանք Զասկի տօներէն վերջ:
Ամայութեան հոգին կ'առնէ հոն կրկին քեւ,
Ամէն անկիւն կ'արձագանգէ ողբ ու կեղեց:

Քրմախորհուրդ լուսեան մէջ մեծասանին,
Վանականներ՝ մթաքոսուեր խուցերէն ներս
Վարդարանի հասիկներուն կ'ապաստանին,
Ապաւալի հեկեկալով հեծփ ու աղերս:

Սաղմոսներու ողբանուագ կեռոյթին հետ
Հաւասահուր բուրվառներէն երկինքն ի վեր
Կը բարձրանայ խունկին ծուխը բուրումնաւէս,

Մինչ վանականն՝ սահարին մէջ պարզած քեւեր,
Առանձնութեան կուլան իրենց վիճսն սրտաբոր,
Քաղցրահայեաց նայուածքին սակ Առնուածամօր:

ՀՄԱՅԵԱՎ ԳՐԱՆԵԱՆ

(Զամ-Քաղ, 4 Մայիս 1908)